

A Tanács következtetése a korai iskolaelhagyók arányának csökkentéséről, valamint az iskolai tanulmányok eredményességének előmozdításáról

(2015/C 417/05)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

ÖSSZEFÜGGÉSBEN

- az Európa 2020 stratégiában az oktatás és képzés terén megfogalmazott azon céllal, miszerint 2020-ra Európában átlagosan 10 % alá kell csökkenteni a korai iskolaelhagyók arányát ⁽¹⁾, ⁽²⁾,
- az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetésekkel ⁽³⁾,
- az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének végrehajtásáról szóló 2015. évi tanácsi és bizottsági közös jelentéssel ⁽⁴⁾,

FIGYELEMMEL

- az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2006. december 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁵⁾,
- az oktatás és a képzés szociális dimenziójáról szóló, 2010. május 11-i tanácsi következtetésekre ⁽⁶⁾,
- a „kisgyermekkorai nevelés és gondozás: hogy minden gyermek szilárdan megalapozhassa jövőjét” című tanácsi következtetésekre ⁽⁷⁾,
- a korai iskolaelhagyás csökkentését célzó szakpolitikákról szóló, 2011. június 28-i tanácsi ajánlásra ⁽⁸⁾, és mindenekelőtt az ajánlás mellékletében foglalt szakpolitikai keretre, valamint az ajánlásban foglalt azon felkérésre, miszerint a tagállamok 2012 végéig vezessenek be olyan átfogó szakpolitikákat a korai iskolaelhagyás vonatkozásában, amelyek magukban foglalnak megelőző, intervenció és kompenzációs intézkedéseket is,
- a korai iskolaelhagyás elleni küzdelemről szóló, 2011. december 1-jei európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁹⁾,
- az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlásra ⁽¹⁰⁾,
- a polgári szerepvállalásnak, valamint a szabadság, a tolerancia és a megkülönböztetésmentesség jelentette közös értékeknek az előmozdításában az oktatás által játszott szerepről szóló, 2015. március 17-i párizsi nyilatkozatra,

ÉS TEKINTETTEL

- a luxemburgi elnökség szervezésében 2015. július 9–10-én „Tovább a megkezdett úton – a korai iskolaelhagyás elleni küzdelem és az iskolai tanulmányok eredményességének előmozdítása” (*Staying on Track – tackling early school leaving and promoting success in school*) címmel Luxemburgban tartott szimpóziumra, amelyen a tagállamokból érkezett politikai döntéshozók, kutatók és gyakorlati szakemberek vettek részt,
- a luxemburgi elnökség szervezésében 2015. szeptember 10–11-én Luxemburgban „Sokszínűség és többnyelvűség a kisgyermekkorai nevelésben és gondozásban” (*Diversity and Multilingualism in Early Childhood Education and Care*) címmel megrendezett konferenciára,
- az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszer keretében létrehozott, a korai iskolaelhagyással foglalkozó tematikus munkacsoport 2013. évi zárójelentésére, valamint az iskolai oktatásra vonatkozó szakpolitikával foglalkozó munkacsoport 2015. évi szakpolitikai üzeneteire,
- az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszer keretében létrehozott, a kisgyermekkorai neveléssel és gondozással foglalkozó tematikus munkacsoport 2014. évi jelentésére, amelyben a munkacsoport alapelveket javasolt az e területen kialakítandó minőségi keretrendszerhez,

⁽¹⁾ A 18–24 éves korosztályon belül azoknak a fiataloknak az aránya, akik alsó középfokú vagy annál alacsonyabb szintű végzettséggel rendelkeznek, és nem vesznek részt oktatásban és képzésben (Eurostat/az EU munkaerő-piaci felmérése).

⁽²⁾ EUCO 13/10, I. MELLÉKLET, negyedik francia bekezdés (12. oldal).

⁽³⁾ HL C 119., 2009.5.28., 2. o.

⁽⁴⁾ Lásd e Hivatalos Lap 25. oldalát.

⁽⁵⁾ HLL 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽⁶⁾ HL C 135., 2010.5.26., 2. o.

⁽⁷⁾ HL C 175., 2011.6.15., 8. o.

⁽⁸⁾ HL C 191., 2011.7.1., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 165 E., 2013.6.11., 7. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 120., 2013.4.26., 1. o.

ÚGY ÍTÉLI MEG, HOGY

az Európa 2020 stratégia és az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszer féldős szakaszába érkezve, illetve négy évvel azután, hogy a Tanács ajánlást fogadott el a korai iskolaelhagyás csökkentését célzó szakpolitikákról ⁽¹⁾, elérkezett az idő, hogy számba vegyük az eddig elért eredményeket és egyúttal felülvizsgáljuk, megszilárdítsuk és hatékonyabbá tegyük azokat az intézkedéseket, amelyek e jelenség visszaszorítása mellett arra irányulnak, hogy segítsék mindenki sikeres iskolai előmenetelét;

a tanácsi ajánlás 2011-es elfogadása óta a korai iskolaelhagyás jelenségére vonatkozó számos korábbi megállapítást pontosítottunk és kiegészítettünk az egymástól való tanulással kapcsolatos tapasztalatok, a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréje, a nemzeti szinten elfogadott szakpolitikák részletes elemzése, valamint újabb kutatások eredményeként. Az Európa 2020 stratégia kiemelt céljai között a korai iskolaelhagyók arányának csökkentése is szerepel, ami hozzájárul mind az oktatási reformok előmozdításához, mind pedig ahhoz, hogy a kérdés folyamatosan napirenden szerepeljen és központi helyet kapjon a tagállamok szakpolitikai programjaiban;

bár az elmúlt években komoly eredményeket sikerült elkönyvelni a korai iskolaelhagyók arányának csökkentése terén, még mindig túl sok diák hagyja el idő előtt az iskolapadot ⁽²⁾. Továbbra is nagy eltérések mutatkoznak nem csak a tagállamok között, hanem azokon belül is, és számos ország még mindig nem dolgozott ki a 2011-es tanácsi ajánlásban javasolt átfogó stratégiát;

az EU és a tagállamok éppen ezért elismerik: további intenzív erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy elérjük, és lehetőség szerint meg is haladjuk az Európa 2020 stratégiában kitűzött célt;

HANGSÚLYOZZA, HOGY

1. a korai iskolaelhagyás jellemzően több, gyakran egymással összefüggő személyes, társadalmi, gazdasági, kulturális, oktatási, nemi és családi tényező párhuzamos meglétére, és olyan halmozottan hátrányos helyzetekre vezethető vissza, amelyeknek eredetét sokszor a kisgyermekkorban kell keresni. A jelenség az alacsony társadalmi-gazdasági státusú csoportokat nagyobb mértékben érinti, és arányai egyes csoportok esetében különösen riasztóak, itt említendőek például a migráns háttérrel rendelkező gyermekek (az újonnan érkezett migránsokat és a külföldön született gyermekeket is ideértve), a roma gyermekek, valamint a sajátos nevelési igényű gyermekek;
2. az oktatási rendszerek kialakítása és minősége is jelentős hatást gyakorol a tanulók részvételére és teljesítményére, egyes rendszerszintű tényezők pedig kedvezőtlenül befolyásolhatják a tanulási folyamatot. Emellett az olyan tényezők is az oktatási rendszerből való idő előtti kilépést eredményezhetik, mint például a negatív iskolai légkör, az erőszak és a zaklatás, az olyan tanulási környezet, amelyben a tanulók úgy érzik: nem tisztelik és nem értékelik őket, egyes esetekben nem a legmegfelelőbb tanítási módszerek és tantervek alkalmazása, a tanulók elégtelen támogatása, az életpálya-építési ismeretek oktatásának és a pályaeorientációnak a hiánya vagy a rossz tanár–diák kapcsolatok;
3. társadalmaink egyre sokszínűbbé válnak, ezért az érintett feleknek – az oktatás területével foglalkozóknak és az azon kívül állóknak egyaránt – sürgősen inkluzív és koordinált válaszokat kell adniuk a problémára, amelyek az olyan közös értékek előmozdítására irányulnak, mint a tolerancia, a kölcsönös tisztelet, az esélyegyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalma, és amelyek erősítik a társadalmi integrációt, a kultúrák közötti megértést és a közösséghez tartozás érzését;
4. gondoskodni kell arról, hogy minden fiatal – egyenlő módon – minőségi és inkluzív oktatásban részesülhessen ⁽³⁾ és lehetősége nyíljon képességeinek maradéktalan kibontakoztatására, függetlenül az egyéni, családi vagy nemi tényezőktől, a társadalmi-gazdasági helyzettől és az élettapasztalatoktól, mivel ez kulcsfontosságú a marginalizálódás és a társadalmi kirekesztettség megelőzése, valamint a szélsőségség és a radikalizálódás kockázatának csökkentése szempontjából;
5. a felső középfokú, illetve a szakképzési tanulmányok elvégzése ma általában az oktatásból a munkaerőpiacra való sikeres átmenet minimális alapkövetelményének tekinthető, és egyben alapfeltétele a magasabb szintű oktatásban és képzésben való részvételnek is. Mivel az oktatást és képzést idő előtt elhagyók fokozottabban ki vannak téve a munkanélküliség, a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának, a fiatalok végzettségi szintjének javítását célzó erőfeszítések segíthetnek kitörni a hátrányos helyzet ördögi köréből és véget vethetnek annak, hogy a szegénység és az egyenlőtlenség nemzedékről nemzedékre öröklődjön;

⁽¹⁾ Az Egyesült Királyság az ajánlás ellen szavazott.

⁽²⁾ A 2014-es adatok szerint a 18 és 24 év közötti fiatalok 11,1 %-a lépett ki az oktatásból és képzésből még a felső középfokú végzettség megszerzése előtt, ami mintegy 4,4 millió fiatal jelent. (Forrás: Eurostat (LFS), 2014).

⁽³⁾ E következtetések alkalmazásában az *inkluzív oktatás* arra utal, hogy mindenkinek joga van minőségi oktatáshoz, amely kielégíti az alapvető tanulási szükségleteket és gazdagítja a tanulók életét.

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT, HOGY A SZUBSZIDIARITÁS ELVÉT KELLŐKÉPPEN FIGYELEMBE VÉVE ÉS A NEMZETI KÖRÜLMÉNYEKNEK MEGFELELŐEN

1. aktívan törekedjenek a korai iskolaelhagyás csökkentését célzó szakpolitikákról szóló 2011. évi tanácsi ajánlás végrehajtására, különösen annak révén, hogy:
  - a) folytatják azoknak az átfogó stratégiáknak – vagy kutatási eredményeken alapuló megelőző, intervenció és kompenzációs intézkedésekből álló, e stratégiákkal egyenértékű olyan integrált szakpolitikáknak – a kidolgozási és végrehajtási folyamatát, amelyek koherens módon beágyazódnak a minőségi oktatásba és képzésbe, és amelyekhez folyamatos, a megelőzésre határozott hangsúlyt helyező politikai elkötelezettség társul;
  - b) gondoskodnak arról, hogy az összes releváns terület (mindenekelőtt az oktatás és képzés, foglalkoztatás, gazdasági ügyek, szociális ügyek, egészségügy, lakhatás, ifjúság, kultúra és sport) érdekelt felei – világosan meghatározott szerepek és felelősségi körök alapján, valamint szoros koordináció mellett – minden szinten és a szintek között egyaránt elkötelezetten részt vegyenek és hosszú távon együttműködjenek a folyamatban;
2. tárják fel, hogy a korai iskolaelhagyásra vonatkozó uniós mutatót kiegészítve milyen lehetőségek kínálóznak olyan nemzeti adatgyűjtési rendszerek létrehozására, illetve továbbfejlesztésére, amelyek keretében rendszeresen sokrétű információk ⁽¹⁾ gyűjthetők a tanulókról, különösen a korai iskolaelhagyókról és azokról, akiknek esetében fennáll a korai iskolaelhagyás kockázata. Ezek a rendszerek – amellet, hogy kiterjednek az oktatás és képzés valamennyi szintjére és típusára, és maradéktalanul megfelelnek az adatvédelemre vonatkozó nemzeti jogszabályoknak –:
  - a) lehetővé tehetik az iskolai előmenetel rendszeres nyomon követését, és ezzel a korai iskolaelhagyás veszélyének kitett tanulók korai észlelését és azonosítását;
  - b) segíthetnek meghatározni a tanulás szempontjából hátrányt jelentő tényezők azonosítására szolgáló kritériumokat és mutatókat;
  - c) többek között a tanulók véleményeinek gyűjtése révén segíthetnek abban, hogy jobban megértsük a korai iskolaelhagyás okait;
  - d) elősegíthetik, hogy az adatok és információk különböző szakpolitikai szinteken rendelkezésre álljanak, és hogy azokat felhasználják a szakpolitikák fejlesztésének irányítása és nyomon követése során;
  - e) megteremthetik az alapot ahhoz, hogy az iskolák számára hatékony iránymutatásokat dolgozzanak ki és támogatást biztosítsanak a korai iskolaelhagyás megelőzésére, továbbá hogy intézkedéseket hozzanak az oktatást és képzést idő előtt elhagyó fiatalok nyomon követésére;
3. adott esetben fontolják meg, hogy ambiciózusabb nemzeti célokat tűzzenek ki a korai iskolaelhagyók arányának csökkentésére, különösen abban az esetben, ha a korábban meghatározott célokat már elérték;
4. azonosítsák azokat az iskolákat vagy helyi környezeteket, amelyek a korai iskolaelhagyást illetően, valamint a tanulás szempontjából hátrányt jelentő tényezők tekintetében nagy kockázatot jelentenek, és esetlegesen kiegészítő támogatásban vagy forrásokban részesülhetnek;
5. szükség esetén folytassák az oktatási rendszer reformját – és ennek során vegyék figyelembe az oktatás és képzés teljes skáláját, így a nem formális tanulást is, és ismerjék el az ifjúsági munka szerepét –, mégpedig annak érdekében, hogy az oktatási rendszereken belül erősödjön a strukturális, pedagógiai, tantervi és szakmai folytonosság, könnyebbé váljanak az átmenetek, kezelni lehessen a szegregációt és az egyenlőtlenségeket, valamint hogy előmozdítsanak olyan intézkedéseket, amelyek segítik a tanulókat tanulmányi előmenetelükben és magasabb végzettségi szintek elérésében, és arra ösztönzik őket, hogy elvégezzék tanulmányaikat;
6. gondoskodjanak arról, hogy a megfizethető és színvonalas kisgyermekkorai nevelés és gondozás a méltányosság jegyében minden gyermek számára elérhető legyen. A kisgyermekkorai nevelés és gondozás során fejlesztett kognitív és nem kognitív készségek segíthetik a gyermekeket képességeik maradéktalan kibontakoztatásában, és megteremtik az alapot a gyermekek életben való boldogulásához és iskolai tanulmányaik eredményességéhez. A kisgyermekkorai nevelés és gondozás struktúrájának mindemellett ösztönözniük kell az oktatás nyelvének (nyelveinek) hatékony elsajátítását, tiszteletben tartva ugyanakkor a kulturális és nyelvi sokszínűséget. A gyermekek további tanulási folyamatában és fejlődésében alapvetően fontos szerepet tölt be az, hogy már kisgyermekkortól kezdődően kialakuljon a közösséghez tartozás érzése, és biztonságos, bizalomra épülő kapcsolatok épüljenek ki;

⁽¹⁾ Ezek a sokrétű információk olyan adatokat jelenthetnek, amelyek révén többet megtudunk a következőkről:

- az az életkor, amelyben az oktatás vagy a képzés megszakadt,
- a korai iskolaelhagyás és az iskolakerülés közötti kapcsolat,
- a korai iskolaelhagyás tekintetében a nemek, az iskolai teljesítmény vagy az elért végzettségi szint szerint fennálló különbségek,
- a társadalmi-gazdasági háttér vagy hasonló, például a lakóköznyezetre vonatkozó információ,
- a tanuló háttere és/vagy anyanyelve.

7. ösztönözzenek és mozdítsanak elő a korai iskolaelhagyók arányának helyi szintű csökkentését célzó, együttműködésen alapuló „egész iskolás” megközelítéseket, ami magában foglalhatja például:
- a) nagyobb mozgástér biztosítását az iskolák számára az irányítási és tantervi kérdések kezelésében és a munkamódszereket illetően, többek között tényleges elszámoltathatósággal társuló, nagyobb fokú autonómia biztosítása révén;
  - b) az olyan megfelelő, nyitott és átlátható minőségbiztosítási mechanizmusokat és iskolai tervezési és fejlesztési folyamatokat, amelyeket az iskolai közösség egészének (iskolavezetők, oktatói és nem oktatói személyzet, tanulók, szülők és családok) aktív részvételével alakítanak ki és hajtanak végre;
  - c) az iskolák és az iskolákon kívüli érdekelt felek közötti tényleges partnerségeket és ágazatközi együttműködést, és ebbe vonják be a különböző területek szakértőit, a nem kormányzati szervezeteket, a vállalkozásokat, egyesületeket, ifjúságsegítőket, helyi önkormányzatokat és szolgálatokat, és – a helyi viszonyoknak megfelelően – a közösség más képviselőit;
  - d) az ugyanabban a térségben működő különböző iskolatípusok és iskolai szintek közötti együttműködést, valamint a regionális, nemzeti és nemzetközi szintű hálózatépítést és a több szakmát tömörítő tanulói közösségeket, hogy ezzel is előmozdítsák a bevált gyakorlatok cseréjét;
  - e) a kiválóságot az iskolák irányításában, például az iskolavezetők kiválasztását célzó felvételi eljárások javítása és az iskolavezetők folyamatos szakmai továbbképzési lehetőségeinek a bővítése révén;
  - f) a diákok, a szülők, a családok és az iskolai személyzet körében az egymás segítségének és az együttműködésnek a kultúráját, hogy a fiatalok ezáltal még jobban tudjanak azonosulni az iskolai rendszerrel, motiváltabbak legyenek a tanulás terén és ösztönzést kapjanak az együttműködésen alapuló döntéshozatali folyamatokban való részvételre;
  - g) az iskolák abbéli támogatását, hogy megnyerjék a szülőket és családokat a formai követelményeken túlmutató részvételre, és olyan, kölcsönös bizalomra és tiszteletra épülő kapcsolatot alakítsanak ki velük, amelyben magukénak érzik gyermekük tanulási folyamatát, és úgy érzik, szülőként és családtagként szívesen látják őket gyermekük iskolájában;
  - h) a passzivitás korai jeleinek – mint például a rendszeres hiányzásoknak vagy a magatartásbeli problémáknak – az észlelésére szolgáló mechanizmusok kialakítását;
  - i) a korai iskolaelhagyás veszélyének kitétt tanulók szisztematikus támogatási keretét – a mentorálást, tanácsadást és pszichológiai támogatást is ideértve –, valamint annak lehetőségét, hogy az oktatás nyelvétől (nyelveitől) eltérő anyanyelvet (anyanyelveket) beszélő tanulók további támogatásban részesülhessenek;
  - j) széles körben hozzáférhető, tanterven és iskolán kívüli tevékenységek biztosítását – például a sport, a művészetek, az önkéntes munka vagy az ifjúsági munka területén –, amelyek egyrészt kiegészíthetik a tanulási folyamatot, másrészt pedig növelhetik a tanulók részvételét, motivációját és a közösséghez tartozás érzését;
8. ösztönözzenek minden tanulót a tőle telhető legjobb teljesítmény elérésére, és segítsék elő, hogy a tanulók elsajátíthassák azokat az alapvető készségeket és ismereteket, amelyek a legjobban felkészítik őket a jövőre, ezzel párhuzamosan pedig térképezzék fel, hogy milyen lehetőségek kínálóznak személyre szabottabb, tanulóközpontú oktatási és tanulási formák – köztük a digitális segédeszközök útján történő oktatás és tanulás – kialakítására, valamint különböző értékelési módszerek, például a fejlesztő értékelés alkalmazására⁽¹⁾;
9. az intézményi autonómiát kellőképpen figyelembe véve biztosítsák, hogy a tanári alapképzés és a folyamatos szakmai továbbképzés felvértezze a tanárokat, oktatókat, iskolavezetőket, kisgyermeknevelő-gondozókat és az egyéb személyzetet azokkal a készségekkel, kompetenciákkal és háttérismeretekkel, amelyek birtokában megérthetik és leküzdhetik azokat a tanulás szempontjából hátrányt jelentő tényezőket és lehetséges kockázati tényezőket, amelyek passzivitáshoz vagy korai iskolaelhagyáshoz vezethetnek. Ezek a készségek, kompetenciák és ismeretek olyan témákat fedhetnek le, mint például az osztályszervezésre és a sokszínűség kezelésére vonatkozó stratégiák, kapcsolatépítés, konfliktusmegoldás, a zaklatást megelőző technikák, valamint az életpálya-építési ismeretek oktatása és a pályaorientáció;
10. gondoskodjanak róla, hogy minden tanuló számára nyitott legyen az életpálya-építési ismeretek oktatásában való részvétel lehetősége és a pályaorientáció, rendelkezésre álljanak rugalmas tanulási utak, csakúgy mint az általános oktatással egyenértékű minőségi szakoktatás és szakképzés;
11. biztosítsák a hozzáférést magas színvonalú „második esélyt nyújtó” oktatási rendszerekhez és más olyan lehetőségekhez, amelyek visszaterelik az iskolarendszerű oktatásba azokat a fiatalokat, akik idő előtt elhagyták az iskolapadot, és a 2012. évi tanácsi ajánlásnak⁽²⁾ megfelelően gondoskodjanak az ezen az úton – többek között a nem formális és informális tanulás keretében – elsajátított ismeretek, készségek és kompetenciák elismeréséről;

⁽¹⁾ E következtetések alkalmazásában a *fejlesztő értékelés* kifejezés a tanuló igényeinek pontos azonosítása céljából, valamint a tanulási folyamat részét képező, aktuális és folyamatos visszajelzés céljából alkalmazott intézkedésekre utal.

⁽²⁾ HL C 398., 2012.12.22., 1. o.

FELKÉRI A TAGÁLLAMOKAT ÉS A BIZOTTSÁGOT, HOGY

1. a lehető legnagyobb mértékben használják ki az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszer és a nyitott koordinációs módszer kínálta lehetőségeket – például az egymástól való tanulás megerősítésének és adott esetben kutatások és tanulmányok megrendelésének a lehetőségét –, hogy ezzel erősítsék a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt és kialakítsák, valamint terjesszék a sikeres szakpolitikai gyakorlat példáit;
2. a korai iskolaelhagyás arányának átfogó szakpolitikák részeként való csökkentését és az iskolákban való és az iskolákkal kapcsolatos együttműködés előmozdítását célzó intézkedések támogatására vegyék igénybe az olyan uniós eszközök által kínált támogatási lehetőségeket, mint az *Erasmus+* program, az Európai Szociális Alap és az Európai Stratégiai Beruházási Alap ⁽¹⁾;
3. kutatás és egymástól való tanulás révén továbbra is azonosítsák, hogy az iskolákban és helyi szinten melyek azok a legeredményesebb együttműködési gyakorlatok, amelyek a tanulás szempontjából hátrányt jelentő tényezők enyhítését, a korai iskolaelhagyók arányának csökkentését, valamint az oktatás inkluzívabbá tételét szolgálják. Biztosítsák emellett ezeknek a gyakorlatoknak a széles körű terjesztését a gyakorló iskolai szakemberek és az érdekeltkörökben, mindenképp az *eTwinning* közösségen és a *School Education Gateway* portálon keresztül;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY

1. továbbra is kövesse nyomon a tagállamokban a fejlemények alakulását és nyújtson tájékoztatást azokról, valamint az európai szemeszter keretében és az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszer jelentéstételi szabályaival összhangban rendszeres időközönként – többek között az Oktatási és Képzési Figyelő révén – tegyen jelentést az *Európa 2020* stratégiában meghatározott cél teljesítése terén elért eredményekről és a korai iskolaelhagyással kapcsolatos tagállami stratégiák vagy azokkal egyenértékű integrált szakpolitikák végrehajtásáról;
2. fejlessze tovább az együttműködést a kutatókkal, tagállamokkal, érdekelt felekkel, hálózatokkal és szervezetekkel, hogy ennek révén is támogassa a korai iskolaelhagyásra vonatkozó nemzeti és uniós szakpolitikák végrehajtását;
3. a tagállamokkal együttműködve fokozza az együttműködést ebben a témában az érintett nemzetközi szervezetekkel, például az OECD-vel;
4. tartsa szem előtt, hogy az *Erasmus+* program tervezett féldíós felülvizsgálata keretében is kiemelt helyen kell foglalkozni az inkluzív oktatással és a korai iskolaelhagyás csökkentésével.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2015. június 25-i (EU) 2015/1017 rendelete az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2015.7.1., 1. o.).